

шилъ“. Тука трѣбва да положимъ ние основание. Напуснете онѣзи иллюзии, да мислите че като идете на Небето, тамъ ще ви научатъ. За да ви научатъ на Небето, трѣбва да носите рохъкъ материалъ съ себе си. Какво носите съ васъ, кажете ми? Азъ бихъ наелъ единъ тренъ да ви заведе на Небето. Но колко дена бихте седѣли тамъ? Нѣкои отъ васъ на-да-ли щѣха да иматъ пари да седятъ единъ — два дена; други слѣдъ десетина дена ще си похарчатъ паритѣ и ще кажатъ: да се върнемъ на земята да печелимъ. Значи, ние трѣбва да туримъ една основа, като разберемъ въ какво седи дълбочината на християнския животъ. Азъ нѣма да ви говоря за спасение и пр., както сж ви говорили нѣкои,—тѣ сж елементарни работи. Сега се изисква едно разумно градене върху този общественъ строй. Трѣбва да се запитаме: какъ трѣбва да се възпитаватъ нашитѣ поколѣния, какви трѣбва да бждатъ нашитѣ бждащи сѣдни, учители, свещеници, бащи, майки, сестри, приятели, търговци, машинисти и пр. Врѣмето, казватъ, ще ги създаде. Но врѣмето не пита, какво искате да създамъ за васъ? Както при Ева се явила змията и казала: „Защо не ядете отъ плода на дървото за познаване доброто и злото“, така сега и Христосъ се явява при нея и казва: „Защо отъ хиляди години не ядете отъ плода на дървото на живота“?— „Защото ни е забранено“ казва Ева. — „Защо ви е забранено?“ На Ева се иска да излъже, но послѣ се рѣшава да каже истината: „Защото съгрѣшихме. — „Ха“, казва Христосъ, „щомъ изправите вашия грѣхъ, щомъ го хвърлите отъ себе си, ще ви се позволи да ядете отъ това дърво на живота